

konstitueret, der skal straffes med at faa 500 Kr. mindre, da man ikke har Udsigt til at faa Landbrugsministeren tilbage i det kommende Finansaar. Naa — slige Luner skal gaa ud over en; kan man ikke ramme den, man vil ramme, rammer man en ganske uskyldig, som ikke har noget med Sagen at gøre. Men der er desuden det ved saadanne Luner, at naar man ikke tager Notits af dem, gaa de over af sig selv, ligesom Migrænen hos en lunefuld Kvinde gaar over. Det er altsaa det bedste med Hensyn til dette at bekyrre sig saa lidt som muligt derom. Formelt er der intet til Hinder for, et en saadan Bestemmelse træffes, og naar der formelt intet er til Hinder derfor, hvorfor skulde vi da gøre Ophævelser derover?

For Justitsministeriets Vedkommende findes paa § 20 I. A. 3 den Bestemmelse, som den højtærede Justitsminister har omtalt, og som gaar ud paa at bestemme, hvorledes den, der eventuelt konstitueres i Stedet for Overinspektøren for Fængselsvæsenet, skal honoreres i det kommende Finansaar. Jeg henholder mig til, hvad den højtærede Justitsminister bemærkede om, hvordan de reale Forhold ere der. Det er nemlig saaledes, at der i Loven af 25de Marts 1871 § 12 er fastsat en samlet Sum til Bestyrelsen af Fængselsvæsenet paa 5,200 Kr., som senere er bleven forhøjet med 700 Kr. Nu gaar Anmærkningen ud paa, at „saafremt den ledige Stilling som Overinspektør for Fængselsvæsenet skulde forblive ubesat i nogen Del af Finansaaret 1901—1902, kan der tilstaas den i Stillingen konstituerede et Honorar svarende til Halvdelen af det Overinspektøren hidtil tillagte Honorar af 2,300 Kr., medens den anden Halvdel bliver at bespare for Statskassen.“ Der staar intet yderligere i Anmærkningen, men i Folketingets Betænkning har man paaberaabt sig, at det ikke er foreneligt med Bestemmelserne i Lov af 26de Marts 1870 § 6, at Ministeren har tillagt den, der er konstitueret i Stillingen som Overinspektør, mere end Halvdelen af det Honorar, hvorved denne Stilling er aflagt, 2,300 Kr. Denne Opfattelse er vistnok ganske urigtig. Jeg skal bemærke, at efter min Mening angaar Loven af 26de Marts 1870 kun Embeds- og Bestillingsmænd, som lønes af Statskassen, og hvis Løn desuden er fastsat ved en Lønningslov. Alle Bestemmelserne navnlig ogsaa den Paragraf, her er Spørgsmaal om, forudsætte bestemt, at der er fastsat en Løn for vedkommende Embedsmand; men dette sidste

gælder aldeles ikke om Overinspektøren for Fængselsvæsenet; for dette Embede er der intetsteds fastsat nogen Løn. Alleerede af den Grund vil Loven af 1870 ikke kunne paaberaabes. Nu er Loven af 1870 heller ikke paaberaabt i Anmærkningen, saa at vi for saa vidt let komme over Spørgsmaalet; thi det er jo klart, at det er jo kun det, der staar i Loven, og ikke, hvad der staar i Betænkningen, der skal have Lovkraft og overhovedet har nogen Betydning. Det er altsaa vilkaarligt, naar det foreslaas, at den konstituerede kun skal have Halvdelen af det Overinspektøren hidtil tillagte Honorar, 2,300 Kr. Der er ingen, der har tillagt Overinspektøren det uden Justitsministeren; thi det er ham, som bestemmer, hvorledes Medhjælpssummen skal anvendes, og Justitsministeren har fuld Berettigelse til at anvende disse 5,200 Kr. til Fængselsvæsenets Bedste, som han synes. Ikke desto mindre er der i Anmærkningen en Passus, som under almindelige Omstændigheder ikke burde have Lov til at blive staaende, idet der nemlig staar: „medens den anden Halvdel bliver at bespare for Statskassen“, idet dette vilde være en Forandring i en bestaaende Lov, den, jeg nævnte, af 25de Marts 1871, hvori der staar, at Justitsministeren har Raadighed over 5,200 Kr. til Medhjælp for Fængselsvæsenets Bestyrelse. Nu er imidlertid Forholdet det, at den højtærede Justitsminister har udtalt, at denne Bestemmelse, hele denne Anmærkning i det kommende Finansaar vil være uden nogen praktisk Betydning. Derpaa lægger jeg Vægten; thi det er klart, at naar Bestemmelsen ikke faar nogen praktisk Betydning, er det det samme, som om den slet ikke var skreven, og saa kan den altsaa være os aldeles ligegyldig; det vilde jo være en ganske urimelig Tanke, om vi for at faa udslettet noget, som ikke har nogen praktisk Betydning, skulde sende Loven tilbage til Folketinget. Derom kan der jo fornuftigvis ikke være Tale.

Dernæst har jeg nogle Bemærkninger at gøre om Anmærkningerne paa Finansministeriets Budget. De findes paa § 24. Der er to. Den første af dem angaar den konstituerede Direktør i den 5te Direktørpost for Livsforsikringsanstalten. Den 5te Direktør har efter den Lov, der blev vedtaget i Fjor, en fast Løn af 1,400 Kr. og en Tantième, der, efter hvad der er oplyst under Forhandlingerne i det andet Ting, for det kommende Aar er anslaaet til 1,179 Kr. 84. Nu har Ministeren tillagt den 5te Direktør denne Tantième, men